

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 190.

Anden Session.

54de Møde.

Fretagen den 20de December.

(Fortsat).

Alberti (fortsat): Jeg troer overhovedet at Soldvæsenets Bestyrelse er saaledes, at man meget vel kan være tilfreds, naar det bliver bestyret i samme Mand, ogsaa i Fremtiden, og at dette vil skee, derfor troer jeg, at man har en fuldkommen Borgen i Finantsministeren. Den samme ærede Rigsdagsmand gjorde endvidere opmærksom paa, at Alderstillæggene vilde have den Indflydelse, at Soldembedsmanden vilde rygte sit Kald med større Iver og Interesse, idet Udgiften til Alderstillæg skulde være en Spore til forøget Virksomhed fra hans Side. Det er imidlertid netop det, som jeg slet ikke troer, at Alderstillæggene ville bevirke; thi naar en Embedsmand veed, at han kan faae en forhøiet Gage ved i nogle Aar at blive paa en Post, troer jeg ikke, at han har den Spore til Virksomhed i sit Kald, som han vilde have, dersom Forhøielsen af hans Gage alene var gjort afhængig af Avancement og folgelig af, at hans Overordnede anerkjendte hans Dygtighed. Det er mig nemlig det Betydelige ved denne Sag, at naar en Mand til Exempel bliver ansat som Soldforvalter i Middelfart med en Gage af 1,200 Rbd., man saa derved paa en Maade tillige skulde love ham Ansættelse til Exempel i Alsens, hvor han kunde faae 1,500 Rbd., og fordi Manden nu ikke gjorde sig stiftet til Fremmelse, man da efter nogle Aars Tjeneste alligevel skulde give ham et Alderstillæg af et Par Hundrede Rigsdaler, og at man saa, fordi han fremdeles maatte blive staaende i Middelfart og ikke kunde komme til Alsens paa de 1500 Rbd. og endnu mindre til Odense paa de 2,200 Rbd., skulde blive ved efterhaan-

den at forhøie hans Gage. Det er netop det, jeg troer, der ligger et Princip for Alderstillægs Tilstaaelse, som man ikke skal gaae ind paa. (Hør!)

Finantsministeren: Jeg kan ikke godt forene den sidste ærede Talers Uttring med tidligere Udtalelser fra hans Side, nemlig at naar Alderstillæggene vare foreslaaede paa den Maade, som Tilfældet er ved det Ændringsforslag, som er stillet til den anden Lønningslov, vilde han have mindre imod dem, da Tjenesteaalderen derved vilde faae sin Ret i samme Grad, som af ham er paatænkt. Forøvrigt troer jeg, at den væsentligste Deel af den ærede Talers Bemærkninger nærmest hører under den Discussion, som vil blive reist i Anledning af §§ 2 og 4, kun skal jeg allerede nu tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det med Hensyn til Alderstillæggene dog ikke er saa urigtigt at recurrere til de nærværende Gageringsforhold; thi det er saa langt fra, at det forholder sig, som det af den ærede Rigsdagsmand er blevet antydet, at man ikke skulde kunne sammenligne de her foreslaaede Gageringer med de nuværende, fordi Soldembedsmændene i Fremtiden paa Grund af Consumtionens Ophævelse vilde faae mindre at bestille end de nu have, at netop alle disse Embedsmand vilde faae langt mere at bestille end hidtil, og især vil det blive Tilfældet med Soldinspecteurer og Soldcontrollere; thi allevegne, hvor det har været nogenledes muligt, har man sammendraget Inspecteur og Cassererposter til Forvalterposter, og kun ved større Soldsteder, hvor man ikke har troet det hensigtsmæssigt, har man ladet disse Poster bestaa særskilte; ligeledes har man formindsket Ophynspersonalets Antal paa en saadan Maade, at Inspecturens personlige Tjeneste vil blive taget ganske anderledes i Requisition for Staten end hidtil har været